

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องแยกจากร่างกายของคุณและไปหาพ่อ ลูกจะไม่นำร่างของคุณไปกับลูก ดังนั้นจึงลืมร่างและเห็นดวงวิญญาณ

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะเพิ่มช่วงชีวิตของคุณด้วยพลังโยคะ?

คำตอบ: เพราะความปรารถนาในหัวใจของคุณคือการเรียนรู้ทุกสิ่งจากพ่อในชาติเกิดนี้ ลูกต้องการที่จะได้ยินทุกสิ่งจากพ่อ และเหตุนี้เองลูกจึงทำความเพียรพยายามเพื่อเพิ่มช่วงชีวิตของคุณด้วยพลังโยคะ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรักจากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับความรักเช่นนั้นตลอดทั้งวงจร ลูกจะพูดถึงผู้ที่ล่องหนของพวกเขาและจากไปว่า นั่นอยู่ในละคร บทบาทของพวกเขาดีมากแค่นั้น

โอม ซานติ ลูกๆ เคยไปที่ชุมนุมทางจิตอื่นๆ มาชาติแล้วชาติเล่าและมาที่นี้เช่นกัน ในความเป็นจริงสิ่งนี้เรียกว่าชุมนุมทางจิต (สัตซัง) มิตรแห่งสัจจะพาคุณข้ามฟาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในหัวใจของคุณว่าก่อนหน้านี้เคยไปยังชุมนุมทางจิตในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และเวลานี้เรากำลังนั่งที่นี้ เราารู้สึกว่ามีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นี้ก่อนอื่นใดลูกได้รับความรักของพ่อ และพ่อก็ได้รับความรักของคุณ เวลานี้ในชาติเกิดนี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า ลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายจะไม่พูดว่านี่คือ “ดวงวิญญาณของฉัน” ดวงวิญญาณสามารถพูดว่า “นี่คือร่างกายของฉัน” ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยยอมรับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา มาชาติแล้วชาติเล่า ทุกวันนี้พวกเขามีแพชั่นของบาบาที่แตกต่างกัน เช่น “ไสยบาบา” “เมฮาร์บาบา” พวกเขาทั้งหมดนั้นคือผู้ที่มีการร่างเช่นกัน ไม่สามารถมีความสุขได้ด้วยความรักทางร่าง ความรักที่ลูกๆ มีคือทางจิต มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นี้ลูกได้รับความเข้าใจ ในขณะที่ที่นั่น ลูกนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาและสอนลูก ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกทั้งหมดทั้งชายและหญิงก็พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาบาเรียกคุณ โอ ลูกๆ! ลูกๆ ก็จะตอบรับเช่นกัน นี่คือการพบปะของพ่อกับลูก ลูกๆ รู้ว่าการพบปะนี้ของพ่อกับลูกๆ ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆ ฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” คำว่า “บาบา” นั้นหวานชื่นมาก ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของคุณ ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ อีกต่อไป เด็กๆ ก็เข้าใจได้ว่าใครคือพ่อของพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก พวกเขาเข้าใจเช่นกันว่าพวกเขาได้รับมรดกใจจากพ่อของพวกเขา เด็กเล็กๆ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาหาบาบา พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ! และลูกๆ ทั้งหมดก็รวมอยู่ในนั้นด้วย ดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี้จากบ้านเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าใครมาในเวลาใดเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดมาจากสัดส่วนของตนเอง และแล้วในเวลาสุดท้ายทุกคนก็จะกลับไปสู่สัดส่วนของพวกเขาเอง ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อไม่ได้ส่งใครลงมา มีการสร้างสิ่งนี้ขึ้นในละครโดยอัตโนมัติ แต่ละคนเฝ้าแต่ลงมาสู่ศาสนาของตนเอง หากศาสนาพุทธยังไม่มีมีการก่อตั้งขึ้น ก็จะไม่มีการในศาสนานั้นจะลงมา เริ่มแรกเป็นเพียงผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์เท่านั้นที่ลงมา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากกับพ่อคือผู้ที่มาตามลำดับกันไปสู่สุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์และรับร่างกายมาใช้ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ดวงวิญญาณมาและเข้าไปในครรรค์ด้วยพลังโยคะ จากสิ่งนี้ที่ลูกจะเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในร่างกาย ผู้ที่แก่ชรานั้นก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณจะไปและใช้อีกร่างหนึ่งด้วยพลังโยคะ ฉันทดวงวิญญาณจะใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งในเวลานี้ พ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า ลูกได้มาหาพ่อ ดวงวิญญาณของคุณกำลังมาและพวกเขามีนิมิตของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาจะไปและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ความคิดเหล่านี้เกิดขึ้น จะมีกฎที่นั่นอย่างแน่นอนเกี่ยวกับอายุที่พวกเขาจะมีลูก ทุกสิ่งที่นี่มีการทำงานบนพื้นฐานที่มีความสม่ำเสมอมาก ลูกจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทั้งหมดเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้ทุกสิ่ง ที่นั่นจะไม่เป็นเหมือนกับที่นี่ ที่ซึ่งเด็ก ๆ อายุ 15-20 ปีก็ให้กำเนิดลูก ไม่เลย ที่นั่นช่วงอายุชั้ย คือ 150 ปี ดังนั้นพวกเขามีลูกเมื่อพวกเขามีอายุใกล้ถึงครึ่งหนึ่งของช่วงชีวิตของพวกเขา พวกเขาไม่ลูกในเวลานั้น เพราะช่วงชีวิตที่นั่นยืนยาว ถึงอย่างไรพวกเขาก็มีลูกชายเพียงคนเดียวเท่านั้น และจากนั้นพวกเขาก็มีลูกสาวหนึ่งคน นั่นคือกฎ เริ่มแรกดวงวิญญาณบุตรชายจะมา ก่อน หลังจากนั้นดวงวิญญาณของบุตรสาวก็จะมา พูดอย่างมีเหตุผลว่า บุตรชายต้องมาก่อน เป็นผู้ชายก่อนแล้วผู้หญิงก็จะตามมาในเวลา 8-10 ปีหลังจากนั้น เมื่อลูกๆ ก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหมดของโลกใหม่จะเป็นเช่นไร เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ ท่านจะเฝ้าแต่บอกลูกถึงขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปท่านจะบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ มากมาย แล้วลูกก็จะมีนิมิต เด็กๆ ถือกำเนิดที่นั่นอย่างไรก็ไม่ใช้เรื่องใหม่ ลูกกำลังจะไปสู่สถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งลูกต้องไปทุกๆ วงจร เวลานี้ดินแดนสุขชาติได้

ใกล้เข้ามาแล้ว เวลาที่ลูกเข้ามาใกล้อย่างมาก ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะมากเท่าไร ลูกก็จะเห็นทุกอย่าง
ใกล้ชิดมากเท่านั้น ลูกได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วมากมายหลายครั้ง เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจซึ่งลูกจะนำกลับไปกับลูก ลูก
จะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่นั่นจะเป็นเช่นไร ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตของทุกสิ่ง ในเวลานั้นลูกยังคง
ศึกษาอัลฟา เบต้า ในเวลาสุดท้ายด้วย ลูกต้องมีนิมิตอย่างแน่นอน พอนั่งที่นั่นและบอกลูกถึงทั้งหมดนั้น เป็นที่ที่ลูกมีค
วามปรารถนาที่จะเห็นทั้งหมดนั้น ลูกรู้สึกว่าคุณต้องไม่จากร่างของลูกที่นี่ และลูกต้องการที่จะไปหลังจากที่ได้เห็นทุกสิ่ง
แล้ว สำหรับสิ่งนี้ในการที่จะเพิ่มช่วงชีวิตของลูก ลูกจำเป็นต้องมีพลังโยคะเพื่อที่ลูกจะสามารถได้ยินทุกสิ่งจากพ่อและเห็น
ทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้ที่ได้จากไปแล้ว นั่นคือบทบาทของพวกเขาในละคร ไม่ได้อยู่ในโชคของ
พวกเขาที่จะได้รับความรักอย่างมากมาจากพ่อ เพราะยิ่งลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็เป็นที่ยรักของพ่อมาก
เท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไรและยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร การจดจำระลึกถึงก็จะกลับมามั่นคงมากเท่านั้น ลูก
จะทำให้ตนเองมีความสุขอย่างมาก เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว พ่อพูดว่าลูกดวงวิญญาณเคยอยู่กับพ่อ
ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำสิ่งต่างๆมากมายเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พวกเขาไม่รู้ถึงการหลุดพ้นใน
ชีวิต ความรู้ที่น่ายกเป็นอย่างมาก ลูกมีความรักอย่างมาก พ่อคือพ่อ ครู และเป็นสัจกูรูด้วยเช่นกัน ท่านคือบาบาสูงสุดที่แท้
จริง ผู้ที่ส่งเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่มีความสุข เป็นดวง
วิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ เวลาที่พ่อมา
เพื่อปลดปล่อยเราจากความทุกข์ทุกประเภท เวลาที่ลูกต้องไปสู่อะไรที่ไม่มีขีดจำกัด ที่ซึ่งทุกคนจะมีความสุข ทั้งโลกจะกลับ
มามีความสุข และเวลาที่ลูกได้เข้าใจบทบาทของทุกคนในละครแล้วด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากที่บาบา
มาเพื่อพาเราไปสวรรค์ ท่านจะพาเราดวงวิญญาณทั้งหมดไปสวรรค์ พ่อให้ความอดกลั้นแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมา
เพื่อพาเราออกไปจากความทุกข์ทุกประเภท ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อเช่นนั้น ความสัมพันธ์ทั้งหมด
ของลูกได้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก เด็กๆ ที่นั่นก็เป็นเหตุของความทุกข์เสมอ ลูกกลับมาไม่มีความสุขและฟังเรื่องที่ไม่ม
ีความสุขอย่างต่อเนื่อง เวลาที่พ่อกำลังอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกหลายครั้งมาก่อน และทำให้ลูกกลายเป็นผู้
ปกครองของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น ลูกจดจำพ่อผู้
เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์กับใครนอกจากพ่อผู้เดียว ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ดวงวิญญาณ เราคือลูกของพ่อสูง
สุด เช่นที่เราได้พบหนทางแล้ว ดังนั้นเราต้องแสดงหนทางของความสุขนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วย ลูกได้รับความสุข ไม่ใช่เพียงแค
่ครั้งหนึ่งของวงจรแต่เป็นเวลา 3 ส่วน 4 ของวงจร บางคนก็อุทิศตนเองต่อลูกเพราะลูกได้ให้สาส์นของพ่อแก่พวกเขา
และขจัดความทุกข์ของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าแม้กระทั่งผู้นี้(บราห์มา)ก็ได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด แล้วท่านก็ให้สาส์นแก่เรา
แล้วเราก็ให้สาส์นแก่ผู้อื่น ท่านให้คำแนะนำตัวของพ่อและเฝ้าแต่ปลุกลูกๆ ทั้งหมดให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหลของความไม่
รู้ของพวกเรา ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าความไม่รู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากกัน พ่อมหาสมุทรแห่ง
ความรู้กำลังสอนความรู้แก่ลูกๆ ในเวลานี้ สิ่งนี้เข้าไปในหัวใจของลูกว่าบาบาและปลุกลูกให้ตื่นทุก 5000 ปี มีน้ำมัน
เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในตะเกียงของเรา ดังนั้นเวลานี้พ่อได้เทน้ำมันของความรู้และจุดตะเกียง เมื่อลูกจดจำ
พ่อตะเกียงของดวงวิญญาณก็ถูกจุดขึ้น สนิมที่อยู่ในดวงวิญญาณก็จะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ในสิ่งนี้ที่
สงครามกับมายาจะดำเนินไป มายาทำให้ลูกลึบช้าแล้วช้าเล่า เพราะแทนที่สนิมจะถูกขจัดออกไปกลับกลายเป็นการสะสม
สนิมมากขึ้นในดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงสนิมยังมีการสะสมมากกว่าที่จะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อ และ
สนิมในตัวลูกนั้นก็ถูกขจัดออกไป สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อย่าได้มีแรงดึงดูดใจต่อร่างกาย จงกลับมาใส่ใจ
เป็นดวงวิญญาณ! เราคือดวงวิญญาณ และเราจะไม่ไปหาพ่อด้วยร่างกายของเรา เราต้องไปหาท่านหลังจากที่ได้แยกออก
จากร่างกาย เมื่อเห็นดวงวิญญาณสนิมก็ถูกขจัดออกไป และเมื่อเห็นร่างกายก็จะมีอาการสะสมสนิมมากขึ้น บางครั้งก็ถูกขจัด
และบางครั้งก็สะสม สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา บางครั้งลูกขึ้นไปข้างบนและบางครั้งลูกก็ลงมา นี่คือนหนทางที่ประะบาง
อย่างมาก ด้วยการผ่านทั้งหมดนั้นและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย สิ่งหลักก็คือดวงตาที่
หลอกลวงลูกในทุกสิ่ง ดังนั้นอย่าได้มองดูที่ร่างกาย สติปัญญาของเราเชื่อมโยงอยู่กับดินแดนแห่งความสงบและดินแดน
แห่งความสุข และเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เราต้องรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เช่นกัน อาหารของเหล่า
เทพนั้นบริสุทธิ์ คำว่า “ไวชนาฟ” เกิดขึ้นจากคำว่า “วิษณุ” เหล่าเทพไม่รับประทานอาหารที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ มีวัด
ของวิษณุผู้ที่เราเรียกว่า นรา-นารายณ์ (มนุษย์ธรรมดาและนารายณ์) ด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่มีตัวตน
พวกเขาไม่ควรจะมี สี่แขน อย่างไรก็ตามในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็ถูกให้มีสี่แขน สิ่งนี้เรียกว่าความโง
เขลาที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เข้าใจว่าไม่สามารถมีมนุษย์ที่มีสี่แขนได้ ในยุคทองมีมนุษย์ที่มีสองแขน แม้แต่บราห์มาก็มี
สองแขน พวกเขาได้วางลูกสาวสวรรค์ไว้กับบราห์มาและแสดงให้เห็นว่าเธอมีสี่แขน สวรรค์ไม่ใช่ภรรยาของบราห์มา เธอ
คือลูกสาวของพระชาติดาบราห์มา ยิ่งมีการนำลูกมาเลี้ยงดูจำนวนมากเท่าไร จำนวนของแขนของบราห์มาก็เพิ่มขึ้นมาก

เท่านั้น พวกเขาแสดงให้เห็นบราห์มาที่มี 108 แขนเท่านั้น พวกเขาจะไม่พูดสิ่งนี้กับวิษณุหรือชางก้า บราห์มามีแขนมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า บาบามาและทำให้เรารู้คิด ผู้คนก็พูดว่าพวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวา อัจชะ ท่านคิดว่าชีวานั้นเป็นอย่างไร? เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบบาบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า สิ่งหลักคือการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ รัมผู้ที่เป็นของสีดา ลูกเช่นกันก็เคยร้องหาเช่นนี้ บาบา(บราห์มา)ไม่รู้ว่าพ่อจะมาและเข้ามาในตัวเขา เป็นความมหัศจรรย์อย่างมากที่เขาไม่เคยแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้มาก่อน ในตอนแรกเขาประหลาดใจและสงสัยว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นกับเขา “เมื่อพ่อมองที่ใครบางคน เขาก็จะรู้สึกถึงแรงดิ่งนั้น กำลังเกิดอะไรขึ้นนี้?” ชีพบบาบากำลังดึงเขา ใครก็ตามที่นั่งอยู่เบื้องหน้าเขาก็จะเข้ามา เขาประหลาดใจ “ทั้งหมดนี้คืออะไรกัน?” ต้องมีความสันโดษที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นั่นเป็นเช่นนั้นเมื่อเขาเริ่มที่จะมีการวางเฉย “ฉันควรจะไปที่ไหน? โอเค ฉันจะไปที่บ้านเรส(พาราณสี)” นี่คือแรงดิ่งของผู้เดียวนั้นที่กำลังทำให้เขาทำทุกสิ่ง เขาได้ละทิ้งธุรกิจที่ใหญ่โตเช่นนั้นและจากไป ผู้คนที่สิ้นหวังและนำสงสารเหล่านั้นไม่รู้สาเหตุใดเขาจึงไปที่พาราณสี เขาไปและนั่งอยู่ในสวนที่นั่น เขาจะถือดินสอไว้ในมือและวาดวงกลมบนผนัง “ฉันไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่บบาบากำลังทำให้ฉันทำ เมื่อฉันเข้านอนในเวลากลางคืน ฉันก็จะรู้สึกได้ว่าฉันได้โยยบินไปที่ไหนสักแห่ง แล้วฉันก็จะลงมาอีกครั้งหนึ่ง ฉันไม่รู้เลยว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น” ในตอนเริ่มต้นก็เคยมีนิมิตอยู่มากมายเช่นกัน ลูกสาวก็จะเข้ามาขณะที่ยังแค่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกก็ได้เห็นอย่างมากมายแล้ว ลูกจะพูดว่า: คุณไม่ได้เห็นในสิ่งที่เราได้เห็น ในเวลาสุดท้ายเช่นกันบบาบาก็ให้นิมิตมากมาย เพราะลูกจะเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความทุกข์ของทุกคนออกไปด้วยการให้สาสน์ของพ่อแก่พวกเขา แสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ความสุข ออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและไปสู่สิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด
2. เพื่อที่จะมีนิมิตของทุกสิ่งในเวลาสุดท้ายและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความรักของพ่อ กลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้อื่นแต่จงเพิ่มช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายโดยการสละทิ้งความไม่ระมัดระวังและความหลงทะนงตนโดยการเอาใจใส่ต่อกลับมามีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือของพ่อ ลูกบางคนแทนที่จะมีความกล้าหาญ เขากลับพัฒนาความหลงทะนงตน และเพราะความไม่ระมัดระวังของพวกเขา พวกเขาคิดว่า: ฉันมีค่าเสมอ ถ้าพ่อไม่ช่วยฉัน แล้วพ่อจะช่วยใคร? เพราะความหลงทะนงตนนี้พวกเขาจึงลืมนิสัยที่จะมีความกล้าหาญ บางคนพัฒนาความหลงทะนงตนจากการใส่ใจกับตนเองและสิ่งนี้ตัดสิทธิ์พวกเขาจากการได้รับความช่วยเหลือ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามีโยคะอย่างมากที่พวกเขาได้กลายเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคี ที่พวกเขาได้สร้างอาณาจักรของงานรับใช้ของพวกเขา ดังนั้นปล่อยวางความหลงทะนงประเภนี้ไป และบนพื้นฐานของความกล้าหาญของลูก จงกลับมามีค่าควรที่จะได้รับความช่วยเหลือและลูกจะกลายเป็นผู้ทำความเพียรพยายามอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เปลี่ยนความคิดที่ไร้ประโยชน์และเป็นลบใดๆ ให้เป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก

*** โอม ขานติ ***